

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků

- I. Obecná pravidla a zásady klasifikace a hodnocení
- II. Sebehodnocení žáků a hodnocení žáků navzájem
- III. Průběžné hodnocení a celková klasifikace prospěchu
- IV. Hodnocení chování
- V. Klasifikace a hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
- VI. Slovní hodnocení
- VII. Postup do vyššího ročníku
- VIII. Opravné zkoušky
- IX. Hodnocení práce v zájmových útvarech
- X. Autoevaluace školy

I. Obecná pravidla a zásady klasifikace a hodnocení

1. Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné. Při určování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce objektivně, nesmí podléhat žádnému subjektivnímu vlivu.
2. Účelem hodnocení a klasifikace je přispívat k odpovědnému vztahu žáka k výchově a vzdělání v souladu se školskými předpisy.
3. Při hodnocení a průběžné klasifikaci uplatňuje pedagog přiměřenou náročnost a takt. Při celkové klasifikaci přihlíží k věkovým zvláštěnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Dodržuje zásady pedagogického taktu, zejména neklasifikuje žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden. Žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací. Účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech, ale hodnotit to, co žák ovládá. Učitel klasifikuje vždy jen probrané učivo, před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva
4. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:
 - soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
 - soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,
 - různými druhy zkoušek (písemné, grafické, ústní, praktické, pohybové), didaktickými testy,
 - kontrolními písemnými pracemi, praktickými zkouškami, srovnávacími testy,
 - analýzou výsledků činnosti žáka,
 - konzultacemi s ostatními učiteli, s pracovníky poradenských zařízení
 - rozhovory se žákem a jeho zákonnými zástupci,
 - sebehodnocením žáka.
5. Průběžné hodnocení může být klasické (pomocí číselné řady od 1 do 5 bez dalších pomocných znamének) nebo slovní. Rodiče jsou informováni o průběžném hodnocení prospěchu především prostřednictvím školního informačního systému Škola OnLine.
6. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
7. Žák 2. až 9. ročníku musí mít z každého předmětu alespoň dvě známky za každé hodnocené období, neopomíná se ani ústní zkoušení. Znamky získávají učitelé průběžně během celého klasifikačního období. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování v kabinetu po vyučování. Výjimka je možná jen z důvodu speciálních vzdělávacích potřeb.
8. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, vždy ji zdůvodňuje, poukazuje na klady a nedostatky hodnocených výkonů, projevů a výtvorů. Vždy nechává prostor pro žákovo sebehodnocení. Systematicky a průběžně u žáka rozvíjí dovednosti, které souvisejí se sebehodnocením, a poskytuje žákům příležitost k sebehodnocení. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do týdne. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zákonným zástupcům žáka, a to zejména prostřednictvím školního informačního systému Škola OnLine.
9. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel tak, aby se nadměrně nehromadily v určitých obdobích.

6. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

10. O termínu kontrolní písemné práce informuje vyučující žáky předem. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku tohoto charakteru.
11. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci klasifikace žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání jednotlivých známek (ústní, písemné zkoušení). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru předá učitel klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo řediteli školy.
12. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při výukovém pobytu žáka mimo školu vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn. Žák se znovu nepřezkoušuje.
13. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé období, postihuje se žákův vývoj. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru klasifikace. Výsledná známka musí odpovídat známkám, které žák získal a které byly sděleny rodičům.
14. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě.
15. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitelka školy, zapíší učitelé příslušných předmětů výsledky celkové klasifikace do školního informačního systému (provedou uzávěrku) a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu atd.
16. Při ukončení 1. a 3. čtvrtletí vyhodnotí vyučující celkovou práci žáků. U žáků s problémy informuje třídní učitel zákonné zástupce o celkovém prospěchu a chování na třídních schůzkách nebo při jejich nepřítomnosti písemně v systému Škola OnLine.
17. Informace jsou rodičům předávány převážně při osobním jednání na třídních schůzkách, na které jsou rodiče písemně zváni. Rodičům, kteří se nemohli dostavit v termínu určeném školou, poskytnou učitelé možnost individuální konzultace, popř. zasílají písemné sdělení.
18. V případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování žáka informuje rodiče vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.
19. Pokud je klasifikace žáka stanovena i na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat, tj. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. října dalšího školního roku.
20. Třídní učitelé a výchovná poradkyně jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením školních poradenských zařízení, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních a okolnostech jsou součástí zpráv učitelů a výchovné poradkyně na pedagogických radách.
21. Hodnocení na vysvědčení se liší pro 1. – 5. (číselné vyjádření stupně) a 6. – 9. ročník (slovní vyjádření stupně), může být použito i hodnocení slovní, popřípadě je možné obě hodnocení kombinovat.
22. Při hodnocení chování je využíván systém pochval a kázeňských opatření, v případě nutnosti i snížena známka z chování.
23. Žáci se specifickými vzdělávacími potřebami jsou hodnoceni podle doporučení školského poradenského zařízení.

II. Sebehodnocení žáků a hodnocení žáků navzájem

Sebehodnocení žáků vychází ze sebepoznání, které prolíná celým výchovně vzdělávacím procesem.

Sebehodnocení se zaměřuje především na uvědomování si zejména vlastních kladů a nedostatků ve vztahu k učebním a studijním výsledkům i k chování, ale také k vlastnímu tělu či osobním vlastnostem. Žák hodnotí své činnosti a dovednosti v různých typech situací - úspěchu, konfliktu, v komunikaci, v zátěžových situacích, při řešení problémů, spolupráci nebo při mezilidských vztazích.

Učitelé žáky vedou k tomu, aby jejich sebehodnocení bylo všestranné a objektivní a přinášelo nové náměty pro další rozvoj osobnosti žáka.

6. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Běžným prvkem v hodinách je i čas pro hodnocení žáků navzájem. Učitel dbá, aby dal prostor poznámkám kritickým i pochvalným a přihlíží při hodnocení výkonu žáka i k rozumným názorům spolužáků.

III. Průběžné hodnocení a celková klasifikace prospěchu

V 1. až 9. ročníku se používá při průběžném hodnocení číselná řada od 1 do 5 bez pomocných znamének, případně slovní hodnocení. V 1. ročníku může být při hodnocení na vysvědčení použito slovní hodnocení. V 2. až 5. ročníku se při hodnocení na vysvědčení používá číselná řada od 1 do 5. V 6. až 9. ročníku stupnice **výborný, chvalitebný, dobrý, dostatečný, nedostatečný**.

a) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

1. Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.
2. Při průběžné klasifikaci praktických poznatků, které jsou součástí předmětů uvedených v bodu 1., postupuje učitel podle bodu b).
3. Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech uvedených v bodu 1. se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:
 - ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti;
 - schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí;
 - kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost;
 - aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim;
 - přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu;
 - kvalita výsledků činností, osvojení účinných metod samostatného studia.
4. Vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně a úplně, chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a přiměřeně estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty. Pečlivě plní zadané úkoly a práce, projekty a dlouhodobé úkoly. Projevuje zájem o předmět.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je přiměřeně estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně, nebo s menší pomocí studovat vhodné texty. Zadané úkoly, práce a dlouhodobé projekty se snaží vypracovávat pečlivě, nedopouští se v nich závažných chyb. Projevuje zájem o předmět.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností pro řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele. Zadané úkoly, práce a dlouhodobé projekty většinou plní, i když se v nich dopouští závažných chyb.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při

6. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti. Zadané úkoly, práce a dlouhodobé projekty obsahují větší množství závažných chyb, jsou neúplné, nebo je často neplní.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat. Zadané úkoly, práce a dlouhodobé úkoly často neplní, nebo se v nich vyskytují závažné chyby a nedostatky.

b) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření.

1. Převahu praktického zaměření mají na základní škole praktické činnosti, praktika, základy techniky, domácí nauky nebo některé volitelné předměty.
2. Při průběžné klasifikaci teoretických poznatků, které jsou součástí předmětů uvedených v bodu 1., postupuje učitel podle bodu a).
3. Při klasifikaci v předmětech uvedených v odst. 1 v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí:
 - vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem;
 - osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce;
 - využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech;
 - aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech;
 - kvalita výsledků činností;
 - organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti;
 - dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí;
 - hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci;
 - obsluha a údržba laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel.
4. Vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce. Dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, náradí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, náradí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na základě podnětů učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, náradí a měřidel.

Stupeň 4 (dostatečný)

6. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péči o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. Při obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a nemá vztah k ní ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsaných ukazatelů. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. Při obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

c) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

1. Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova.
2. Při průběžné klasifikaci předmětů uvedených v bodu 1. se klasifikuje teoretická část podle bodu a) a praktická podle bodu b).
3. Žák zařazený do zvláštní tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.
4. Při klasifikaci v předmětech uvedených v bodu 1. se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:
 - stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu;
 - osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace;
 - poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti;
 - kvalita projevu;
 - vztah žáka k činnostem a zájem o ně;
 - estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti;
 - v tělesné výchově, s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka, všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.
5. Vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

6. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

d) Celkový prospěch

V 1. – 9. ročníku je žák hodnocen těmito stupni:

prospěl s vyznamenáním
prospěl
neprospěl

Žák je hodnocen stupněm

prospěl s vyznamenáním, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm horším než 2 – chvalitebný, průměr z povinných předmětů není horší než 1,5 a jeho chování je velmi dobré;

prospěl, není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen při celkové klasifikaci stupněm 5 – nedostatečný;

neprospěl, je-li v některém povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm 5 – nedostatečný.

IV. Hodnocení chování

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po dohodě s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a po projednání s ostatními učiteli v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i další vyučující. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování školního řádu.
2. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka.
3. Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu se školním řádem. Žák se dopustí závažného přestupku proti školnímu řádu nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Sníženému stupni z chování zpravidla předchází důtka třídního učitele a důtka ředitele školy, i přes to se však žák dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Žák hodnocený stupněm 2 ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob, má neomluvenou krátkodobou absenci, úmyslným ničením způsobí menší škody na majetku školy.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly školního řádu. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Je mu prokázána školní krádež, loupež, úmyslné opakované šikanování, distribuce a užívání návykových látek a neomluvená absence trávající delší období.

4. Výchovná opatření

- a) Výchovnými opatřeními se rozumí pochvaly, napomenutí a důtky.
- b) Pochvaly a napomenutí mohou být uděleny ústně nebo písemně, důtky výhradně písemně.
- c) Používány jsou:
 - **pochvaly** – vyučujícím, třídním učitelem, ředitelem školy, zástupcem obce;
 - **napomenutí** (ústní) – vyučujícím, třídním učitelem, ředitelem školy;
 - **napomenutí** (písemné) – třídním učitelem, vyučujícím;
 - **důtky** – třídního učitele, ředitele školy.
- d) Při udělování výchovného opatření je rozhodující závažnost přestupku, není nutné dodržení uvedené posloupnosti.
- e) Při postihování přestupků spolupracuje vyučující s příslušným třídním učitelem.

6. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

- f) V průběhu jednoho pololetí školního roku mohou být písemná napomenutí a důtky uplatněny vícekrát, při opakování přestupku může být použito opatření vyšší.
- g) Důtka ředitele školy je udělována po projednání v pedagogické radě.
- h) Hodnocení chování 2. či 3. stupněm zpravidla předchází udělení písemné důtky, není však podmínkou, zejména v případě závažného porušení školního řádu.
- i) V případě udělení sníženého stupně z chování jsou rodiče třídním učitelem informováni před vydáním vysvědčení.

V. Klasifikace a hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami vyučující respektují doporučení poradenských zařízení, uplatňují je při klasifikaci a hodnocení prospěchu a chování.
2. Žákům se speciálními vzdělávacími potřebami je nezbytné po celou dobu docházky do školy věnovat speciální pozornost a péči.
3. Pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a jež odpovídají jeho speciálním vzdělávacím potřebám.
4. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.
5. Klasifikace je provázena hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat.
6. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mohou hodnoceni slovně (a to jak v průběhu školního roku, tak na pololetním a závěrečném vysvědčení). Klasifikovat lze i známkou s tím, že se speciální potřeby vezmou v úvahu a odrazí se v hodnocení. Při uplatňování všech těchto možností vyučující postupují velmi individuálně, s využitím všech dostupných informací (zejména informací z odborných vyšetření) a ve spolupráci s rodiči.
7. Ředitel školy může povolit, aby dítěti se speciálními vzdělávacími potřebami byl vypracován individuální vzdělávací plán, pokud je stanoveno v doporučení školního poradenského zařízení.
8. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.
9. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a na podporu jeho motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

VI. Slovní hodnocení

1. O případném slovním hodnocení všech žáků školy vyjma 1. ročníku rozhoduje ředitelka školy se souhlasem Školské rady.
2. V individuálních případech je možné použít slovní hodnocení ve všech předmětech nebo jen v některých z nich, a to v souladu s potřebami žáka.
3. Je možné kombinovat klasické i slovní hodnocení.
4. Slovní hodnocení se píše na zvláštní tiskopis vysvědčení.
5. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace číselné nebo naopak v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo na žádost zákonného zástupce žáka. Pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání převede škola slovní hodnocení do klasifikace číselné.
5. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole i na akcích pořádaných školou jsou v případě slovního hodnocení ohodnoceny podle kritérií uvedených v čl. III pro klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického, praktického a výchovného zaměření. Jsou popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělávání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům, formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, vzhledem ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které

6. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

ovlivňují jeho výkon (například žáci se speciálními vzdělávacími potřebami, žáci s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka) a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

6. V případě slovního hodnocení jednotlivých předmětů při hodnocení kombinovaném je povinen vyučující daného předmětu přiřadit slovnímu hodnocení odpovídající známku, která bude zahrnuta do celkového hodnocení prospěchu na vysvědčení.

VII. Postup do vyššího ročníku

1. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem, s výjimkou předmětů výchovného zaměření, stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch žáka.
2. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
3. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

VIII. Opravné zkoušky

1. Žáci, kteří na daném stupni dosud neopakovali ročník, a žáci devátých ročníků konají opravné zkoušky, pokud na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření.
2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

IX. Hodnocení práce v zájmových útvarech

Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni: **pracoval(a) úspěšně, pracoval(a).**

X. Autoevaluace školy

1. Oblasti, kterých si všímáme

- materiální, technické, ekonomické, hygienické a další podmínky ke vzdělávání;
- průběh vzdělávání;
- soulad realizovaného školního vzdělávacího programu s rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání;
- výsledky vzdělávání;
- školní klima a vzájemné vztahy s rodiči a místní komunitou;
- řízení školy, kvalita personální práce;
- další vzdělávání pedagogických pracovníků, sledování jeho přínosu.

2. Cíle a kritéria

Cílem autoevaluace školy je zjistit aktuální informace o stavu školy a tím získat podklady pro plánování a realizaci dalšího rozvoje školy.

Kritéria autoevaluace jsou stanovována pro jednotlivé dílčí cíle, které si škola stanovuje na každý školní rok (jsou stanoveny v rámcovém plánu práce pro každý školní rok).

3. Nástroje

6. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

- rozbor dokumentace školy;
- rozhovory s učiteli, rodiči;
- dotazníky pro rodiče, žáky, bývalé žáky a pedagogické pracovníky;
- srovnávací prověrky, dovednostní testy;
- hospitace (vedení školy a pedagogové vzájemně).

4. Harmonogram autoevaluačních činností

- hospitační činnost (v průběhu celého škol. roku);
- sebehodnocení práce učitelů (průběžně);
- hodnocení ředitelem školy za uplynulý školní rok;
- projednání struktury vlastního hodnocení školy s pedagogickou radou;
- projednání vlastního hodnocení školy za minulý školní rok v pedagogické radě;
- dovednostní testy žáků (dle uvážení);
- mapa školy – Scio (dle potřeby);
- srovnávací prověrky (dle uvážení);
- dotazníky - na klima školy aj. (dle potřeby a uvážení);
- rozhovory s učiteli a žáky, výstupy z jednání školské rady (průběžně).